

Marcu

¹ Începutul evangheliei lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu;

² Așa cum este scris în profeti: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

³ Vocea unuia care strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți cărările sale drepte.

⁴ Ioan boteza în pustie și predica botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.

⁵ Și ieșea la el toată țara Iudeii și cei din Ierusalim și toți au fost botezați de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

⁶ Și Ioan era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă și cu un brâu de piele în jurul mijlocului său și mânca lăcuste și miere sălbatică;

⁷ Și predica, spunând: După mine vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să mă aplec să îi dezleg cureaua sandalelor.

⁸ Eu într-adevăr v-am botezat cu apă, dar el vă va boteza cu Duhul Sfânt.

⁹ Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a venit din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan.

¹⁰ Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschizându-se și Duhul ca un porumbel coborând pe el;

¹¹ Și a venit o voce din cer: Tu ești Fiul meu preaiubit în care îmi găsesc toată plăcerea.

¹² Și îndată Duhul l-a condus în pustie.

13 Și a fost acolo, în pustie, patruzeci de zile ispitit de Satan; și a fost cu fiarele sălbatice; și îngerii i-au servit.

14 Și după ce Ioan a fost pus în închisoare, Isus a venit în Galileea predicând evanghelia împărăției lui Dumnezeu,

15 Și, spunând: Timpul este împlinit și împărăția lui Dumnezeu este aproape: pocăiți-vă și credeți evanghelia.

16 Și pe când umbla pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.

17 Și Isus le-a spus: Veniți după mine și vă voi face să deveniți pescari de oameni.

18 Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.

19 Și mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe Iacov al lui Zebedei și pe Ioan, fratele său; și ei erau în corabie, reparându-și plasele.

20 Și îndată i-a chemat; iar ei au lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în corabie, cu servitorii angajați și au mers după el.

21 Și s-au dus în Capernaum; și îndată în sabat, a intrat în sinagogă și îi învăța.

22 Și erau înmărmuriți de doctrina lui; fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate și nu precum scribii.

23 Și în sinagoga lor era un om cu un duh necurat; și el a strigat,

24 Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

25 Și Isus l-a muștră, spunând: Taci și ieși din el.

26 Și după ce duhul necurat l-a scuturat puternic, și a strigat cu voce tare, a ieșit din el.

27 Și toți au fost atât de uimiți, încât se întrebau între ei, spunând: Ce este aceasta? Ce doctrină nouă este aceasta? Căci poruncește cu autoritate chiar duhurilor necurate și ele ascultă de el.

28 Și faima lui s-a răspândit îndată prin toată regiunea, de jur împrejurul Galileii.

29 Și îndată, ieșind din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacov și Ioan.

30 Iar soacra lui Simon zăcea cu febră și îndată i-au vorbit despre ea.

31 Iar el a venit și a luat-o de mână și a ridicat-o; și îndată a lăsat-o febra și ea le-a servit.

32 Și făcându-se seară, când soarele apunea, aduceau la el pe toți cei ce erau bolnavi și pe cei posedăți de draci.

33 Și toată cetatea s-a adunat la ușă.

34 Și a vindecat pe mulți ce erau bolnavi de diferite boli; și a scos mulți draci; și nu îi lăsa pe draci să vorbească, pentru că îl cunoșteau.

35 Și de dimineață, s-a sculat cu mult înainte de ziuă, a ieșit și a plecat într-un loc pustiu și s-a rugat acolo.

36 Și Simon și cei ce erau cu el, l-au urmat.

37 Și când l-au găsit, i-au spus: Toți te caută.

38 Iar el le-a spus: Să mergem în satele învecinate ca să predic și acolo; fiindcă pentru aceasta am venit.

39 Și predica în sinagogile lor, prin toată Galileea și scotea draci.

40 Și a venit la el un lepros, implorându-l și îngenunchind înaintea lui și spunându-i: Dacă voiești,

mă poți curăți.

⁴¹ Iar lui Isus, făcându-i-se milă, și-a întins mâna și l-a atins și i-a spus: Voiesc; fii curățit.

⁴² Și pe când vorbea, îndată lepra s-a depărtat de la el și a fost curățit.

⁴³ Și i-a poruncit cu strictețe și îndată l-a trimis de acolo;

⁴⁴ Și i-a spus: Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te, arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta lucrurile pe care le-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

⁴⁵ Dar el a ieșit și a început să vestească mult și să răspândească acest lucru, atât de mult încât Isus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci era afară în locuri pustii; și veneau la el din toate părțile.

2

¹ Și din nou a intrat în Capernaum după câteva zile; și s-a auzit că este în casă.

² Și îndată mulți s-au adunat, încât nu mai era loc să îi încapă, nici măcar în apropierea ușii; și le predica cuvântul.

³ Și au venit la el, aducând un paralytic, purtat de patru oameni.

⁴ Și cum nu puteau să se apropie de el din cauza mulțimii, au descoperit acoperișul unde era; și după ce l-au spart, au coborât patul pe care zăcea paralyticul.

⁵ Când Isus a văzut credința lor, i-a spus paralyticului: Fiule, păcatele tale îți sunt iertate.

⁶ Dar erau unii din scribi, șezând acolo și cugetând în inimile lor,

⁷ De ce vorbește acesta astfel de blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?

⁸ Și Isus, cunoscând îndată în duhul său că ei cugetau așa în ei înșiși, le-a spus: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

⁹ Ce este mai ușor a spune paralticului: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și ia-ți patul și umblă?

¹⁰ Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (i-a spus paralticului),

¹¹ Îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă.

¹² Iar el îndată s-a ridicat și luând patul, a ieșit înaintea tuturor; astfel că toți erau uimiți și îl glorificau pe Dumnezeu, spunând: Nu am văzut niciodată așa ceva.

¹³ Și a ieșit din nou lângă mare; și toată mulțimea venea la el, iar el îi învăța.

¹⁴ Și pe când trecea pe acolo, l-a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el s-a sculat și l-a urmat.

¹⁵ Și s-a întâmplat, pe când Isus ședea la masă în casa lui Levi, că mulți vameși și păcătoși ședea și ei împreună cu Isus și discipolii lui; fiindcă erau mulți și îl urmau.

¹⁶ Și când l-au văzut scribii și fariseii mâncând cu vameșii și păcătoșii, le-au spus discipolilor săi: Cum se face că mănâncă și bea cu vameșii și păcătoșii?

¹⁷ Și Isus auzind le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii. Nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință.

¹⁸ Și discipolii lui Ioan și ai fariseilor obișnuiau să postească; și au venit și i-au spus: De ce discipolii

lui Ioan și ai fariseilor postesc, dar discipolii tăi nu postesc?

¹⁹ Și Isus le-a spus: Pot însoțitorii mirelui să postească atât timp cât mirele este cu ei? Cât timp îl au pe mire cu ei, nu pot posti.

²⁰ Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.

²¹ Și nimeni nu coase un petic de stofă nouă la o haină veche; altfel, bucată cea nouă care umple, ia din cea veche și ruptura se face mai rea.

²² Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și vinul este vărsat și burdufurile vor fi distruse; ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi.

²³ Și s-a întâmplat că mergea în sabat prin lanuri; și discipolii lui, făcându-și drum, au început să smulgă spicele.

²⁴ Și fariseii i-au spus: Iată, de ce fac ei în sabat ce nu este legiuit?

²⁵ Și el le-a spus: Nu ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut nevoie și a flămânzit, el și cei care erau cu el?

²⁶ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar, marele preot și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu este legiuit a le mânca decât preoților și a dat și celor ce erau cu el?

²⁷ Și le-a spus: Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru sabat;

²⁸ De aceea Fiul omului este Domn și al sabațului.

3

¹ Și a intrat din nou în sinagogă; și acolo era un

om care avea o mână uscată.

² Și îl pândeau să vadă dacă îl va vindeca în sabat, ca să îl acuze.

³ Iar el i-a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și vino.

⁴ Și le-a spus: Este legiuit a face bine în sabate, sau a face rău? A salva viața, sau a ucide? Dar ei tăceau.

⁵ Și uitându-se împrejur la ei cu mânie, fiind mâhnit din cauza împietririi inimii lor, i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Și el a întins-o; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.

⁶ Și fariseii au ieșit și îndată au ținut sfat cu irodienii împotriva lui, cum să îl nimicească.

⁷ Dar Isus s-a retras cu discipolii lui la mare; și o mare mulțime din Galileea l-a urmat și din Iudeea,

⁸ Și din Ierusalim și din Idumeea și de dincolo de Iordan; și cei din jurul Tirului și Sidonului, când au auzit ce lucruri mari făcea, o mare mulțime a venit la el.

⁹ Și el a spus discipolilor săi ca o corabie mică să îl aștepte, din cauza mulțimii, ca nu cumva să îl îmbulzească.

¹⁰ Fiindcă vindecase pe mulți; încât toți câți aveau boli îl înghesuiau ca să îl atingă.

¹¹ Și duhurile necurate, când îl vedeau, se prosternau înaintea lui și strigau, spunând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

¹² Și le-a poruncit cu strictețe ca nu cumva să îl facă cunoscut.

¹³ Și el a urcat pe un munte și a chemat la el pe cine a voit; și ei au venit la el.

¹⁴ Și a rânduit doisprezece, ca să fie cu el și ca să îi trimită să predice,

15 Și să aibă putere să vindece bolile și să scoată dracii;

16 Și lui Simon, i-a dat numele Petru;

17 Și lui Iacov, al lui Zebedei, și lui Ioan, fratele lui Iacov; și le-a dat numele Boanerghes, adică Fiii Tunetului;

18 Și Andrei și Filip și Bartolomeu și Matei și Toma și Iacov al lui Alfeu și Tadeu și Simon Canaanitul,

19 Și Iuda Iscariot, care l-a și trădat; și s-au dus într-o casă.

20 Și mulțimea s-a adunat din nou, așa încât ei nu mai puteau să mănânce nici pâine.

21 Și când au auzit prietenii săi, s-au dus să îl prindă; fiindcă spuneau: Și-a ieșit din minți.

22 Și scribii care au coborât din Ierusalim, spuneau: El îl are pe Beelzebub și prin prințul dracilor scoate dracii.

23 Dar el i-a chemat și le-a spus în parabole: Cum poate Satan să îl scoată afară pe Satan?

24 Și dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei însăși, acea împărăție nu poate sta în picioare.

25 Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși, acea casă nu poate sta în picioare.

26 Și dacă Satan se ridică împotriva lui însuși și ar fi dezbinat, el nu poate sta în picioare, ci are un sfârșit.

27 Nimeni nu poate intra în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare și apoi îi va jefui casa.

28 Adevărat vă spun: Toate păcatele vor fi iertate fiilor oamenilor și blasfemiile cu care vor blasfemia;

29 Dar cel ce va blasfemia împotriva Duhului Sfânt, nu are niciodată iertare, ci este sub amenințarea damnării eterne;

30 Pentru că ei spuneau: Are un duh necurat.

31 Atunci au venit frații lui și mama lui, și, stând în picioare afară, au trimis la el să îl cheme.

32 Și mulțimea ședea în jurul lui și i-au spus: Iată, mama ta și frații tăi sunt afară, te caută.

33 Iar el le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea, sau frații mei?

34 Și s-a uitat împrejur la cei ce ședea în jurul lui și a spus: Iată, mama mea și frații mei.

35 Fiindcă oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele meu și sora mea și mamă.

4

1 Și a început din nou să îi învețe lângă mare; și s-a adunat la el o mare mulțime, astfel că el s-a urcat într-o corabie și ședea pe mare; și toată mulțimea era lângă mare, pe uscat.

2 Și îi învăța multe lucruri în parabole și le-a spus în doctrina lui:

3 Dați ascultare; Iată, a ieșit un semănător să semene;

4 Și s-a întâmplat, că pe când semăna, o parte *din* sămânță a căzut lângă drum și păsările cerului au venit și au mâncat-o.

5 Și alta a căzut pe un loc pietros, unde nu a avut pământ mult; și îndată a răsărit, pentru că nu a avut adâncime a pământului;

6 Dar când a răsărit soarele, a fost pârlită; și pentru că nu a avut rădăcină s-a uscat.

⁷ Și alta a căzut printre spini și spinii au crescut și au înăbușit-o și nu a dat rod.

⁸ Și alta a căzut pe pământ bun și a dat rod, crescând și înmulțindu-se; și a adus, una treizeci și una șizeci și una o sută.

⁹ Și le-a spus: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

¹⁰ Și când a fost singur, cei ce erau în jurul lui cu cei doisprezece l-au întrebat despre parabolă.

¹¹ Și le-a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterul împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei de afară, toate acestea sunt făcute în parabole;

¹² Ca văzând, ei să vadă și să nu priceapă; și auzind, să audă și să nu înțeleagă; ca nu cumva să se întorcă și păcatele lor să le fie iertate.

¹³ Și le-a spus: Nu pricepeți această parabolă? Și cum veți cunoaște toate parabolele?

¹⁴ Semănătorul seamănă cuvântul.

¹⁵ Și aceștia sunt cei de lângă drum, unde cuvântul este semănat; dar după ce au auzit, vine îndată Satan și ia cuvântul ce fusese semănat în inimile lor.

¹⁶ Și la fel, aceștia sunt cei semănați pe locul pietros; care, după ce au auzit cuvântul, îl primesc îndată cu veselie;

¹⁷ Și nu au rădăcină în ei înșiși și țin doar un timp; după aceea, când se ridică necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnesc.

¹⁸ Și aceștia sunt cei semănați printre spini, care aud cuvântul,

¹⁹ Și îngrijorările acestei lumi și înșelătoria bogățiilor și poftele altor lucruri, intrând, înăbușă cuvântul și cuvântul devine neroditor.

²⁰ Și aceștia sunt cei semănați pe pământ bun,

care aud cuvântul și îl primesc și aduc rod, unul treizeci, unul șaiszeci și unul o sută.

²¹ Și le-a spus: Este adusă o candelă ca să fie pusă sub oboroc, sau sub pat? Și nu ca să fie pusă pe sfeșnic?

²² Fiindcă nu este nimic ascuns care să nu fie arătat; nici nu a fost nimic ținut în taină, decât ca să fie arătat pe față.

²³ Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.

²⁴ Și le-a spus: Luați seama la ce auziți; cu ce măsură măsurați, vi se va măsura; și vouă care auziți vi se va adăuga mult.

²⁵ Fiindcă oricui are, i se va da; și cel ce nu are, de la el se va lua și ce are.

²⁶ Și a spus: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca și cum un om ar arunca sămânța în pământ;

²⁷ Și ar dormi și s-ar trezi noapte și zi și sămânța ar răsări și ar crește, el nu știe cum.

²⁸ Fiindcă singur pământul aduce rod; întâi fir, apoi spic, apoi grâu deplin în spic.

²⁹ Dar când rodul este gata, îndată pune secera în el, pentru că a venit secerișul.

³⁰ Și a spus: Cu ce vom asemena împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce parabolă să o comparăm?

³¹ Este ca un grăunte de muștar, care, când este semănat în pământ, este mai mic decât toate semințele care sunt în pământ;

³² Dar după ce este semănat, crește și se face mai mare decât toate ierburile și își întinde ramuri mari; așa că păsările cerului pot cuibări sub umbra lui.

³³ Și cu multe astfel de parabole le-a vorbit cuvântul, așa cum erau în stare să îl audă.

³⁴ Dar nu le-a vorbit fără parabolă; și când erau singuri, le explica discipolilor săi toate lucrurile.

³⁵ Și în aceeași zi, după ce s-a făcut seară, el le-a spus: Să trecem de cealaltă parte.

³⁶ Și după ce au trimis mulțimea, l-au luat așa cum era în corabie. Și erau cu el și alte corăbii mici.

³⁷ Și s-a făcut o furtună mare de vânt și valurile băteau în corabie, încât aceasta era aproape să se umple.

³⁸ Și el era la pupa corabiei, adormit pe o pernă; și ei l-au trezit și i-au spus: Învățătorule, nu îți pasă că pierim?

³⁹ Și s-a ridicat și a muștrat vântul și a spus mării: Taci, liniștește-te! Și vântul a încetat și s-a făcut o mare liniște.

⁴⁰ Și le-a spus: Pentru ce sunteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință?

⁴¹ Și s-au înfricoșat foarte tare și au spus unii către alții: Ce fel de om este acesta, că până și vântul și marea ascultă de el?

5

¹ Și au ajuns de partea cealaltă a mării, în ținutul Gadarenilor.

² Și când a ieșit din corabie, îndată l-a întâlnit un om ieșit din morminte, cu un duh necurat,

³ Care își avea locuința printre morminte; și nimeni nu îl putea lega, nici măcar cu lanțuri;

⁴ Pentru că el fusese deseori legat cu cătușe și lanțuri și lanțurile au fost rupte de către el și cătușele zdrobite în bucăți; și nimeni nu a fost în stare să îl îmblânzească.

⁵ Și totdeauna, noapte și zi, era în munți și în morminte, strigând și tăindu-se cu pietre.

⁶ Dar când l-a văzut pe Isus de departe, a alergat și i s-a închinat,

⁷ Și a strigat cu voce tare și a spus: Ce am eu a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu, să nu mă chinuiești;

⁸ Fiindcă îi spusese: Ieși din omul acesta, duh necurat.

⁹ Și l-a întrebat: Care este numele tău? Iar el a răspuns, zicând: Numele meu este Legiune, căci suntem mulți.

¹⁰ Și l-a implorat mult să nu îi trimită afară din ținut.

¹¹ Și acolo, aproape de munți, era o turmă mare de porci păscând.

¹² Și toți dracii l-au implorat, spunând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

¹³ Și îndată Isus le-a dat voie să plece. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în mare (erau cam două mii) și s-au înecat în mare.

¹⁴ Și cei ce pășteau porcii au fugit și au povestit în cetate și în ținut. Iar oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.

¹⁵ Și au venit la Isus și l-au văzut pe cel ce fusese posedat de drac și a avut legiunea, șezând și îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.

¹⁶ Și cei ce au văzut, le-au spus cum s-a întâmplat cu cel ce fusese posedat de draci și despre porci.

¹⁷ Și au început să îl roage să plece afară din ținuturile lor.

¹⁸ Și când el s-a urcat în corabie, cel ce fusese

posedat de drac l-a implorat să fie cu el.

¹⁹ Totuși Isus nu l-a lăsat, ci i-a spus: Du-te acasă la prietenii tăi și povestește-le ce lucruri mari a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine.

²⁰ Iar el a plecat și a început să vestească în Decapole ce lucruri mari a făcut Isus pentru el; și toți se minunau.

²¹ Și după ce Isus a trecut din nou de partea cealaltă, cu corabia, s-au adunat mulți oameni la el; și el era lângă mare.

²² Și iată, a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair; și când l-a văzut, a căzut la picioarele lui,

²³ Și l-a implorat mult, spunând: Fetita mea zace pe moarte, vino *te rog* și pune-ți mâinile pe ea, ca să fie vindecată; și va trăi.

²⁴ Și Isus s-a dus cu el; și mulți oameni îl urmau și îl îmbulzeau.

²⁵ Și o anume femeie, cu o scurgere de sânge de doisprezece ani,

²⁶ Și care suferise multe lucruri de la mulți doctori și cheltuisese tot ce avusese și nu se îmbunătățise nimic, ci mai degrabă îi mergea mai rău,

²⁷ Când a auzit despre Isus, a venit în mulțime, în spatele lui și i-a atins haina.

²⁸ Fiindcă spunea: Dacă i-aș atinge hainele doar, voi fi sănătoasă.

²⁹ Și îndată, izvorul sângerării ei a secat; și a simțit în trupul ei că a fost vindecată de acea boală.

³⁰ Și Isus, cunoscând îndată în el însuși că o putere a ieșit din el, s-a întors în mulțime și a spus: Cine mi-a atins hainele?

31 Și discipolii lui i-au spus: Vezi mulțimea îmbulzindu-te și spui: Cine m-a atins?

32 Iar el s-a uitat de jur împrejur să o vadă pe cea care a făcut acest lucru.

33 Dar femeia, temându-se și tremurând, cunoscând ce s-a făcut în ea, a venit și i s-a prosternat în fața lui și i-a spus tot adevărul.

34 Iar el i-a spus: Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace și fii vindecată de boala ta.

35 Pe când el încă vorbea, au venit de la casa conducătorului sinagogii unii care spuneau: Fiica ta este moartă; pentru ce îl mai tulburi pe Învățătorul?

36 Dar îndată ce Isus a auzit cuvântul rostit, i-a zis conducătorului sinagogii: Nu te teme, crede numai.

37 Și nu a lăsat pe niciunul să îl însoțească, decât pe Petru și Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

38 Și a venit la casa conducătorului sinagogii și a văzut tumultul și pe cei ce plângeau și boceau mult.

39 Și după ce a intrat, le-a spus: De ce faceți tu-mulț și plângeți? Copila nu este moartă, ci doarme.

40 Și au râs de el în batjocură. Dar după ce i-a scos pe toți afară, el a luat pe tatăl și pe mama copilei și pe cei ce erau cu el și a intrat acolo unde zăcea copila.

41 Și luând copila de mână i-a spus: Talita cumi; care este tradus: Fetițo, îți spun, ridică-te.

42 Și îndată fetița s-a sculat și a umblat, fiindcă avea doisprezece ani. Iar ei erau înmărmuriți cu mare uimire.

43 Și le-a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe aceasta; și a poruncit să îi fie dat ceva de mâncare.

6

¹ Și a plecat de acolo și a venit în patria sa; și discipolii săi îl urmează.

² Și când a venit sabatul, a început să îi învețe în sinagogă; și mulți, auzindu-l, erau înmărmuriți, spunând: De unde are el acestea? Și ce înțelepciune îi este dată, încât și fapte puternice ca acestea sunt făcute prin mâinile lui?

³ Nu este acesta tâmplarul, fiul Mariei, fratele lui Iacov și al lui Iose și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici cu noi? Și se poticneau de el.

⁴ Dar Isus le-a spus: Un profet nu este fără onoare decât în patria sa și printre rudele sale și în casa lui.

⁵ Și nu a putut face acolo nicio lucrare puternică, decât că și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.

⁶ Și s-a minunat de necredința lor. Și străbătea satele din jur, învățându-i.

⁷ Și a chemat pe cei doisprezece și a început să îi trimită înainte, doi câte doi; și le-a dat putere peste duhurile necurate;

⁸ Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât doar un toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani în brâu;

⁹ Ci încălțați cu sandale; și să nu îmbrace două haine.

¹⁰ Și le-a spus: În orice loc ar fi să intrați într-o casă, acolo să rămâneți până plecați din acel loc.

¹¹ Și oricine nu vă va primi, nici nu vă va asculta, când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.

Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora în ziua judecății decât pentru acea cetate.

¹² Și au plecat și au predicat ca oamenii să se pocăiască.

¹³ Și au scos mulți draci și au uns cu untdelemn pe mulți bolnavi și i-au vindecat.

¹⁴ Și împăratul Irod a auzit despre el, (pentru că numele lui se răspândise) și a spus: Ioan Baptist a înviat dintre morți și din această cauză se arată fapte puternice în el.

¹⁵ Alții au spus: Este Ilie. Și alții au spus: Este un profet, sau ca unul dintre profeți.

¹⁶ Dar când Irod a auzit, a spus: El este Ioan, pe care eu l-am decapitat. El a înviat dintre morți.

¹⁷ Fiindcă Irod însuși a trimis și a prins pe Ioan și l-a legat în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu ea.

¹⁸ Fiindcă Ioan îi spusese lui Irod: Nu îți este legiuit să o ai pe soția fratelui tău.

¹⁹ De aceea Irodiada îi purta pică și voia să îlucidă, dar nu a putut;

²⁰ Fiindcă Irod se temea de Ioan, știind că el era un bărbat drept și un sfânt și îl ocrotea; și când îl auzea, făcea multe și îl asculta cu plăcere.

²¹ Și când a venit o zi potrivită, Irod, de ziua lui de naștere, a făcut o masă mai marilor săi și marilor căpetenii și celor dintâi ai Galileii;

²² Și când fiica acelei Irodiade a intrat și a dansat și a plăcut lui Irod și celor ce ședea la masă cu el, împăratul i-a spus fetei: Cere-mi orice voiești și îți voi da.

23 Și i-a jurat: Orice îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din împărăția mea.

24 Iar ea a ieșit și i-a spus mamei ei: Ce să cer? Iar ea a spus: Capul lui Ioan Baptist.

25 Și îndată a intrat cu grabă la împărat și i-a cerut, spunând: Voiesc să îmi dai îndată, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist.

26 Și împăratul a fost foarte întristat; totuși, din cauza jurământului și a celor care ședeau la masă cu el, nu a voit să o respingă.

27 Și îndată împăratul a trimis un călău și a poruncit să îi fie adus capul; și s-a dus și l-a decapitat în închisoare,

28 Și i-a adus capul pe o tavă și l-a dat fetei; și fata l-a dat mamei ei.

29 Și când au auzit discipolii lui, au venit și i-au luat trupul mort și l-au pus într-un mormânt.

30 Și apostolii s-au adunat la Isus și i-au spus toate lucrurile, deopotrivă cele făcute și cele ce i-au învățat pe oameni.

31 Iar el le-a spus: Veniți voi înșivă la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă un timp. Fiindcă erau mulți venind și plecând și nu avea timp nici să mănânce.

32 Și au plecat cu corabia într-un loc pustiu, deoparte.

33 Și oamenii i-au văzut plecând și mulți l-au cunoscut și au alergat pe jos până acolo, din toate cetățile și s-au dus înaintea lor și s-au adunat la el.

34 Și Isus, când a ieșit, a văzut mulți oameni și i s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început să îi învețe multe lucruri.

35 Și când ziua era deja trecută, discipolii săi au

venit la el și au spus: Acesta este un loc pustiu și ora este deja târzie.

³⁶ Trimite-i ca să meargă în împrejurimile ținutului și în sate și să își cumpere pâine, fiindcă nu au nimic să mănânce.

³⁷ Iar el a răspuns și le-a zis: Dați-le voi să mănânce. Iar ei i-au spus: Să mergem și să cumpărăm pâine de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?

³⁸ Iar el le-a spus: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți. Și după ce s-au lămurit, ei au spus: Cinci și doi pești.

³⁹ Și le-a poruncit să îi așeze pe toți în grupuri, pe iarba verde.

⁴⁰ Și au șezut în rânduri câte o sută și câte cincizeci.

⁴¹ Și după ce a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit în sus spre cer și a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat discipolilor săi să le pună înaintea lor; și cei doi pești i-a împărțit printre toți.

⁴² Și au mâncat toți și s-au săturat.

⁴³ Și au ridicat douăsprezece coșuri pline de frânturi și rămășițele de la pești.

⁴⁴ Și cei ce au mâncat din pâini erau cam cinci mii de bărbați.

⁴⁵ Și îndată a constrâns pe discipolii săi să intre în corabie și să meargă de cealaltă parte, înainte, spre Betsaida, în timp ce el dădea drumul mulțimii.

⁴⁶ Și după ce i-a trimis, a plecat pe munte, să se roage.

⁴⁷ Și când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul mării iar el singur pe uscat.

⁴⁸ Și i-a văzut chinuindu-se cu vâslirea fiindcă vântul era împotriva lor; și cam pe la garda a patra a

noptii a venit spre ei umblând pe mare și ar fi voit să treacă pe lângă ei.

⁴⁹ Dar când l-au văzut umblând pe mare, au presupus că era un duh și au strigat;

⁵⁰ Fiindcă toți l-au văzut și au fost tulburați. Și îndată a vorbit cu ei și le-a spus: Îndrăzniți; eu sunt, nu vă temeți!

⁵¹ Și s-a urcat la ei în corabie și vântul a încetat; și au fost uimiți peste măsură în ei înșiși și se minunau.

⁵² Fiindcă nu pricepeau miracolul pâinilor, fiindcă inima lor era împietrită.

⁵³ Și după ce au trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras la țarm.

⁵⁴ Și după ce au ieșit din corabie, îndată l-au cunoscut,

⁵⁵ Și alergau prin toată acea regiune de jur împrejur și începeau să îi aducă pe paturi pe cei bolnavi, acolo unde auzeau că este el.

⁵⁶ Și oriunde intra în sate, sau cetăți, sau ținuturi, puneau pe bolnavi în străzi și îl implorau ca ei măcar să îi atingă marginea hainei; și câți l-au atins au fost făcuți sănătoși.

7

¹ Atunci s-au adunat la el fariseii și anumiți scribi care au venit din Ierusalim.

² Și când au văzut pe unii din discipolii lui mâncând pâine cu mâinile spurcate, adică nepălăte, îi învinovăteau.

³ Fiindcă fariseii și toți iudeii, dacă nu se spală des pe mâini, nu mănâncă, ținând tradiția bătrânilor.

⁴ Și când vin de la piață, dacă nu se îmbăiază, nu mănâncă. Și sunt multe alte lucruri, pe care le-au primit să le țină, precum este: îmbăierea paharelor și a oalelor și a vaselor de aramă și a meselor.

⁵ Atunci fariseii și scribii l-au întrebat: De ce nu umblă discipolii tăi conform tradiției bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?

⁶ El a răspuns și le-a zis: Bine a profetizat Isaia despre voi, fățarnicilor, așa cum este scris: Acest popor mă onorează cu buzele lor, dar inima lor este departe de mine.

⁷ Dar în zadar mi se închină, învățându-i pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor.

⁸ Fiindcă lăsând deoparte porunca lui Dumnezeu, țineți tradiția oamenilor, precum îmbăierea oalelor și a paharelor; și faceți multe alte lucruri asemănătoare.

⁹ Și le-a spus: Prea bine respingeți porunca lui Dumnezeu, ca să țineți propria voastră tradiție.

¹⁰ Fiindcă Moise a spus: Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și: Cel ce blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară;

¹¹ Dar voi spuneți: Dacă un om va spune tatălui sau mamei sale: Este corban, altfel spus, orice ți-ar fi de folos de la mine este un dar; va fi liber,

¹² Și nu îl mai lăsați să facă ceva pentru tatăl său sau mama sa;

¹³ Făcând fără efect cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră, pe care ați dat-o; și faceți multe alte lucruri asemănătoare.

¹⁴ Și după ce a chemat pe toți oamenii, le-a spus: Dați-mi fiecare ascultare și înțelegeți;

¹⁵ Nu este nimic din afara unui om, care intrând

în el îl poate spurca, ci lucrurile care ies din el, acelea sunt cele ce spurcă pe om.

¹⁶ Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.

¹⁷ Și când a intrat în casă, ieșind din mulțime, discipolii săi l-au întrebat despre parabolă.

¹⁸ Iar el le-a spus: Așa de nepricepuți sunteți și voi? Nu pricepeți că orice intră în om din afară, nu îl poate spurca;

¹⁹ Pentru că nu intră în inima lui, ci în pântece și iese în hazna, curățind toate mâncărurile?

²⁰ Și a spus: Ce iese din om, aceea spurcă pe om.

²¹ Fiindcă dinăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele, adultere, curvii, ucideri,

²² Hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un ochi rău, blasfemie, mândrie, nebunie;

²³ Toate aceste rele ies dinăuntru și îl spurcă pe om.

²⁴ Și de acolo s-a sculat și s-a dus între ținuturile Tirului și ale Sidonului și a intrat într-o casă și dorea ca nimeni să nu știe; dar nu a putut fi ascuns.

²⁵ Fiindcă o femeie, a cărei fetiță avea un duh necurat, a auzit despre el și a venit și a căzut la picioarele lui;

²⁶ Femeia era grecoaică, de națiune siro-feniciană; și l-a implorat să scoată dracul din fiica ei.

²⁷ Dar Isus i-a spus: Lasă întâi copiii să se sature; fiindcă nu este potrivit să iei pâinea copiilor și să o arunci la căței.

²⁸ Iar ea a răspuns și i-a zis: Da, Doamne, totuși și căței de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor.

²⁹ Și el i-a spus: Pentru acest cuvânt, du-te;

dracul a ieșit din fiica ta.

³⁰ Și când a ajuns acasă, a găsit dracul plecat și pe fiica ei întinsă pe pat.

³¹ Și din nou, plecând din ținuturile Tirului și Sidonului, a venit la marea Galileii, prin mijlocul ținuturilor Decapolei.

³² Și ei i-au adus pe unul care era surd și avea un impediment în vorbire; și l-au implorat să își pună mâna pe el.

³³ Și l-a luat deoparte afară din mulțime și și-a pus degetele în urechile lui și a scuipat și i-a atins limba,

³⁴ Și privind în sus spre cer, a oftat și i-a spus: Effata, care înseamnă, Deschide-te.

³⁵ Și îndată urechile i-au fost deschise și frâul limbii sale a fost dezlegat și vorbea clar.

³⁶ Și le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cât le porunca mai mult, cu atât mai mult proclamau aceasta.

³⁷ Și erau peste măsură de înmărmuriți, spunând: Toate le-a făcut bine; face deopotrivă pe surzi să audă și pe muți să vorbească.

8

¹ În acele zile mulțimea fiind foarte mare și neavând nimic să mănânce, Isus i-a chemat pe discipolii săi și le-a spus:

² Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce;

³ Și dacă le dau drumul la casele lor postind, vor cădea de oboseală pe drum; fiindcă unii dintre ei au venit de departe.

4 Și discipolii lui i-au răspuns: De unde poate cineva să sature pe aceștia cu pâine, aici, în pustie?

5 Iar el i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au spus: Șapte.

6 Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ; și a luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri, a frânt și a dat discipolilor săi să le pună înainte; și le-au pus înaintea oamenilor.

7 Și aveau câțiva peștișori; și binecuvântând a poruncit să îi pună și pe aceștia înainte.

8 Așa că au mâncat și s-au săturat; și au ridicat din frânturile care au rămas, șapte coșuri.

9 Și cei ce mâncaseră au fost în jur de patru mii; și le-a dat drumul.

10 Și îndată a intrat într-o corabie cu discipolii săi și a venit în părțile Dalmanutei.

11 Și fariseii au venit și au început să îi pună întrebări, căutând de la el un semn din cer, ispitindu-l.

12 Și a oftat adânc în duhul său și a spus: De ce caută generația aceasta un semn? Adevărat vă spun: Un semn nu va fi dat acestei generații.

13 Și lăsându-i, a intrat din nou în corabie și a plecat de partea cealaltă.

14 Și discipolii uitaseră să ia pâini și nici nu aveau cu ei în corabie mai mult de o pâine.

15 Și le-a poruncit, spunând: Fiți atenți, păziți-vă de dospeala fariseilor și de dospeala lui Irod.

16 Și discutau între ei, spunând: A spus așa pentru că nu avem pâini.

17 Și Isus știind aceasta, le-a spus: De ce discutați că nu aveți pâini? Încă nu pricepeți, nici nu înțelegeți? Vă împietriți încă inima?

18 Având ochi, nu vedeți? Și având urechi, nu auziți? Și nu vă amintiți?

19 Când am frânt cele cinci pâini pentru cei cinci mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Ei i-au spus: Douăsprezece.

20 Și când, am frânt cele șapte pentru patru mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Și au spus: Șapte.

21 Și le-a spus: Cum de nu înțelegeți?

22 Și a venit la Betsaida; și i-au adus un orb și l-au implorat să îl atingă.

23 Și luând mâna orbului, l-a condus afară din sat; și scuișând pe ochii lui și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.

24 Și privind în sus, a zis: Văd oameni precum pomii, umblând.

25 După aceea și-a pus din nou mâinile pe ochii lui și l-a făcut să privească în sus; și a fost refăcut și vedea clar pe fiecare om.

26 Și l-a trimis acasă, spunând: Nici nu intra în sat, nici nu spune nimănui în sat.

27 Și Isus și discipolii săi au ieșit în satele din Cezareea Filipi; și pe drum i-a întrebat pe discipolii lui, spunându-le: Cine spun oamenii că sunt eu?

28 Și au răspuns: Ioan Baptist, iar alții: Ilie; și alții: Unul dintre profeți.

29 Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Și Petru răspunzând i-a zis: Tu ești Cristosul.

30 Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre el.

31 Și a început să îi învețe, că Fiul omului trebuie să sufere multe lucruri și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și scribi și să fie ucis și după

trei zile să învie.

³² Și vorbea pe față acel cuvânt. Și Petru l-a luat deoparte și a început să îl mustre.

³³ Dar el, întorcându-se și privind la discipolii săi, l-a muștrat pe Petru, spunând: Du-te înapoia mea, Satan. Pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.

³⁴ Și chemând la el mulțimea, împreună cu discipolii săi, le-a spus: Oricine voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.

³⁵ Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie, acela și-o va salva.

³⁶ Fiindcă la ce îi va folosi unui om, dacă va câștiga lumea întregă, și își va pierde propriul suflet?

³⁷ Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

³⁸ De aceea oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele în această generație adulteră și păcătoasă, de acela și Fiul omului se va rușina când va veni în gloria Tatălui său cu îngerii sfinți.

9

¹ Și le-a spus: Adevărat vă spun că: Sunt unii dintre cei ce stau în picioare aici, care nicidecum nu vor gusta din moartea, până ce nu vor fi văzut împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

² Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și îi conduce sus pe un munte înalt, singuri, la o parte; și a fost transfigurat înaintea lor.

³ Și hainele sale au devenit strălucitoare, peste măsură de albe, ca zăpada; așa cum niciun înălbitor de pe pământ nu le poate înălbi.

⁴ Și li s-au arătat Ilie cu Moise; și vorbeau cu Isus.

⁵ Și Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Învățătorule, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie.

⁶ Fiindcă nu știa ce să spună; fiindcă erau foarte înspăimântați.

⁷ Și s-a făcut un nor care i-a umbrit; și o voce a venit din nor, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit: Ascultați-!l!

⁸ Și dintr-o dată, când s-au uitat de jur împrejur, nu au mai văzut pe nimeni, decât numai pe Isus cu ei.

⁹ Și pe când coborau ei de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui ce lucruri au văzut, până ce Fiul omului va fi înviat dintre morți.

¹⁰ Și au ținut în ei acel cuvânt, întrebându-se unul pe altul ce ar însemna învierea dintre morți.

¹¹ Și l-au întrebat, spunând: De ce spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?

¹² Iar el, răspunzând, le-a zis: Ilie, într-adevăr, venind întâi, restaurează toate lucrurile; și după cum este scris despre Fiul omului, că trebuie să sufere multe și să fie disprețuit.

¹³ Dar vă spun că: Ilie a și venit și i-au făcut orice au voit, așa cum este scris despre el.

¹⁴ Și când a venit la discipoli, a văzut o mulțime mare împrejurul lor și pe scribi întrebându-se cu ei.

¹⁵ Și îndată toți oamenii, când l-au văzut, au fost foarte uimiți, și alergând la el, îl salutau.

16 Și i-a întrebat pe scribi: Ce vă întrebați cu ei?

17 Și unul din mulțime a răspuns și a zis: Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu, care are un duh mut;

18 Și oriunde îl apucă, îl scutură puternic și face spume și își scrâșnește dinții și rămâne vlăguit; și am vorbit cu discipolii tăi ca să îl scoată; și ei nu au fost în stare.

19 El i-a răspuns și a zis: O, generație fără credință, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l la mine.

20 Și l-au adus la el. Și când l-a văzut, îndată duhul l-a scuturat puternic și el a căzut la pământ și se zvârcolea făcând spume.

21 Și l-a întrebat pe tatăl lui: De cât timp i se întâmplă aceasta? Iar el a spus: Din copilărie.

22 Și deseori îl aruncă în foc și în ape, ca să îl nimicească; dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne.

23 Iar Isus i-a spus: Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.

24 Și îndată tatăl copilului a strigat și a spus cu lacrimi: Cred, Doamne; ajută a mea necredință.

25 Când Isus a văzut că mulțimea se aduna alergând, a muștrat duhul necurat, spunându-i: Duhule mut și surd, eu îți poruncesc, ieși din el și nu mai intra în el.

26 Și duhul a strigat și l-a scuturat puternic și a ieșit din el; și era ca unul mort; încât mulți au spus: Este mort.

27 Dar Isus, luându-l de mână, l-a ridicat; iar el s-a sculat.

28 Și după ce el a intrat în casă, discipolii săi l-au

întrebat deoparte: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?

²⁹ Iar el le-a spus: Acest fel nu poate ieși afară prin nimic, decât prin rugăciune și postire.

³⁰ Și au plecat de acolo și au trecut prin Galileea; și nu voia ca cineva să știe.

³¹ Fiindcă învăța pe discipolii săi și le spunea: Fiul omului este trădat în mâinile oamenilor iar ei îl vor ucide; și după ce va fi fost ucis, a treia zi va învia.

³² Dar nu au înțeles ceea ce spusă și le-a fost teamă să îl întrebe.

³³ Și a venit la Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Pentru ce v-ați contrazis între voi pe drum?

³⁴ Dar tăceau, fiindcă pe drum s-au contrazis unii cu alții cine va fi cel mai mare.

³⁵ Și a șezut și a chemat pe cei doisprezece și le-a spus: Dacă cineva dorește să fie cel dintâi, să fie cel de pe urmă între toți și servitor al tuturor.

³⁶ Și a luat un copilaș și l-a pus în mijlocul lor; și după ce l-a luat în brațe, le-a spus:

³⁷ Oricine va primi pe unul din acest fel de copilași în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe cel ce m-a trimis.

³⁸ Și Ioan i-a răspuns, zicând: Învățătorule, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău și el nu ne urmează; și l-am oprit, pentru că nu ne urmează.

³⁹ Dar Isus a spus: Nu îl opriți, fiindcă nu este niciun om care să facă un miracol în numele meu și care îndată să mă poată vorbi de rău.

40 Fiindcă cine nu este împotriva noastră, este de partea noastră.

41 Fiindcă oricine vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru că aparțineți lui Cristos, adevărat vă spun, nu își va pierde răsplata.

42 Și oricine va poticni pe unul dintre micuții care cred în mine, este mai bine pentru el ca o piatră de moară să îi fie atârnată de gât și să fie aruncat în mare.

43 Și dacă mâna ta te poticnește, taie-o; este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să ai două mâini și să mergi în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge,

44 Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

45 Și dacă piciorul tău te poticnește, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge.

46 Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

47 Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul iadului,

48 Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49 Căci fiecare va fi sărat cu foc și fiecare sacrificiu va fi sărat cu sare.

50 Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce o veți drege? Să aveți sare în voi înșivă și pace unii cu alții.

10

¹ Și s-a sculat de acolo și a venit în ținuturile Iudeii prin partea de dincolo a Iordanului: și din nou au mers mulțimi la el; și așa cum era obișnuit, i-a învățat din nou.

² Și fariseii au venit la el și l-au întrebat, ispitindu-l: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția lui?

³ Iar el a răspuns și le-a zis: Ce v-a poruncit Moise?

⁴ Și au spus: Moise a permis să scrie o carte de despărțire și să divorțeze de ea.

⁵ Iar Isus a răspuns și le-a zis: Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris el acest precept.

⁶ Dar de la începutul creației Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.

⁷ Din această cauză va lăsa un bărbat pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa.

⁸ Și cei doi vor fi un singur trup; așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup.

⁹ De aceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.

¹⁰ Și în casă, discipolii lui l-au întrebat din nou despre același lucru.

¹¹ Iar el le-a spus: Oricine va divorța de soția lui și se va căsători cu alta, comite adulter împotriva ei.

¹² Și dacă o femeie va divorța de soțul ei și va fi căsătorită cu altul, ea comite adulter.

¹³ Și i-au adus copilași ca să îi atingă, dar discipolii i-au muștrătat pe aceia care îi aduceau.

¹⁴ Iar Isus, văzând, s-a supărat foarte mult și le-a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.

15 Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea.

16 Și luându-i în brațe, și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.

17 Și după ce a ieșit la drum, a venit unul alergând și a îngenuncheat înaintea lui și l-a întrebat: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața eternă?

18 Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu.

19 Poruncile le cunoști: Să nu comiți adulter, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă, Să nu înșeli, Să onorezi pe tatăl tău și pe mama ta.

20 Iar el a răspuns și i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.

21 Atunci Isus, privindu-l, l-a iubit și i-a spus: Un lucru îți lipsește; du-te, vinde orice ai și dă săracilor și vei avea tezaur în cer; și ridicând crucea, vino și urmează-mă.

22 Iar el s-a întristat la acel cuvânt și a plecat mâhnit, pentru că avea multe averi.

23 Și Isus uitându-se înapoi, le-a spus discipolilor săi: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății.

24 Și discipolii au fost înmărmuriți la cuvintele lui. Iar Isus răspunde din nou și le zice: Copii, cât de greu este pentru cei ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu.

25 Este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în împărăția lui Dumnezeu.

26 Și au fost înmărmuriți peste măsură, spunând

între ei: Atunci cine poate fi salvat?

²⁷ Și Isus uitându-se la ei, spune: La oameni este imposibil, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt posibile.

²⁸ Atunci Petru a început să îi spună: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.

²⁹ Iar Isus a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu este niciun om care a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, din cauza mea și a evangheliei,

³⁰ Și *care* să nu primească cumva însutit acum în acest timp, case și frați și surori și mame și copii și pământuri, cu persecuții; și în lumea ce vine, viață eternă.

³¹ Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe urmă și cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

³² Și erau pe cale, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor; și erau uimiți; și pe când îl urmau, le era teamă. Și i-a strâns din nou pe cei doisprezece și a început să le spună ce lucruri i se vor întâmpla,

³³ Spunând: Iată, ne urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi predat marilor preoți și scribilor; și îl vor condamna la moarte și îl vor preda neamurilor.

³⁴ Și îl vor batjocori și îl vor biciui și îl vor scuipa și îl vor ucide; și a treia zi va învia.

³⁵ Și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, vin la el, spunând: Învățătorule, voim ca să ne faci ce vom cere.

³⁶ Iar el le-a spus: Ce voiți să vă fac?

³⁷ Iar ei i-au spus: Dă-ne ca să ședem unul la dreapta ta și celălalt la stânga ta, în gloria ta.

38 Dar Isus le-a spus: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl beau eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu?

39 Iar ei i-au spus: Putem. Iar Isus le-a spus: Într-adevăr veți bea paharul pe care îl beau eu; și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați;

40 Dar a ședea la dreapta și la stânga mea nu este al meu a da; ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit.

41 Și după ce au auzit cei zece, au început să se supere foarte mult pe Iacov și Ioan.

42 Dar Isus, chemându-i, le spune: Știți că toți cei socotiți că domnesc peste neamuri exercită domnie asupra lor; și mai marii lor exercită autoritate asupra lor.

43 Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare printre voi, va fi servitorul vostru.

44 Și oricine dintre voi voiește să devină primul, va fi rob tuturor.

45 Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci ca să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare pentru mulți.

46 Și au venit la Ierihon; și pe când ieșea el din Ierihon cu discipolii săi și cu o mare mulțime, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drumul mare cerșind.

47 Și auzind că era Isus din Nazaret, a început să strige și spunea: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine.

48 Și mulți îi porunceau să tacă; dar el striga și mai mult: Fiul lui David, ai milă de mine.

49 Și Isus oprindu-se a poruncit să fie chemat. Și au chemat pe orb, spunându-i: Îndrăznește, ridică-

te, el te cheamă.

⁵⁰ Și el, aruncându-și haina, s-a sculat și a venit la Isus.

⁵¹ Și Isus, răspunzând, îi zice: Ce voiești să îți fac? Iar orbul i-a spus: Doamne, să primesc vedere.

⁵² Și Isus i-a spus: Du-te; credința ta te-a făcut sănătos. Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat pe Isus pe cale.

11

¹ Și când au ajuns aproape de Ierusalim, înspre Betfaghe și Betania, la muntele Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,

² Și le-a spus: Duceți-vă în satul dinaintea voastră; și îndată ce veți fi intrat în el veți găsi un măgăruș legat, pe care nu a șezut nimeni niciodată; dezlegați-l și aduceți-l.

³ Și dacă vă spune cineva: De ce faceți aceasta? Spuneți că Domnul are nevoie de el; și îndată îl va trimite aici.

⁴ Și s-au dus și au găsit măgărușul legat afară, lângă ușă, în locul unde se întâlnesc două drumuri; și l-au dezlegat.

⁵ Și unii dintre cei ce stăteau în picioare acolo le-au spus: Ce faceți dezlegând măgărușul?

⁶ Iar ei le-au spus așa cum le poruncise Isus; și i-au lăsat să plece.

⁷ Și au adus măgărușul la Isus și și-au aruncat hainele pe el; iar el a șezut pe el.

⁸ Și mulți își așterneau hainele pe cale; și alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale.

⁹ Și cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după, strigau, spunând: Osana! Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului,

¹⁰ Binecuvântată fie împărăția tatălui nostru David, care vine în numele Domnului. Osana în cele preaînalte!

¹¹ Și Isus a intrat în Ierusalim și în templu; și după ce a privit toate lucrurile de jur împrejur, fiind ora serii, a ieșit înspre Betania cu cei doisprezece.

¹² Și a doua zi, când veneau din Betania, a flămânzit;

¹³ Și văzând de departe un smochin care avea frunze, a venit să vadă dacă cumva găsește ceva pe el; și când a ajuns la el, nu a găsit nimic decât frunze; fiindcă nu era timpul smochinelor.

¹⁴ Și Isus, luând cuvântul, i-a zis smochinului: De acum înainte, nimeni să nu mănânce niciodată fructe din tine. Și discipolii lui au auzit.

¹⁵ Și au venit la Ierusalim; și Isus a intrat în templu și a început să arunce afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu; și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei;

¹⁶ Și nu lăsa ca cineva să poarte vreun vas prin templu.

¹⁷ Și i-a învățat, spunându-le: Nu este scris: Casa mea va fi numită de toate națiunile, casa rugăciunii? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

¹⁸ Și scribii și preoții de seamă au auzit și au căutat cum să îl nimicească; fiindcă se temeau de el, pentru că toată mulțimea era înmărmurită de doctrina lui.

¹⁹ Și când s-a făcut seară a ieșit din cetate.

20 Și dimineța, pe când treceau, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

21 Și Petru, amintindu-și, i-a spus: Rabi, iată, smochinul pe care l-ai blestemat este uscat.

22 Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu!

23 Fiindcă adevărat vă spun că oricine va spune acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; și nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că acele lucruri pe care le spune se vor face, el va avea orice spune.

24 De aceea vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să credeți că veți primi și veți avea.

25 Și când stați în picioare rugându-vă, iertați dacă aveți ceva împotriva oricui; pentru ca și Tatăl vostru care este în cer să vă ierte fărădelegile voastre.

26 Dar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu va ierta fărădelegile voastre.

27 Și au venit din nou la Ierusalim; și pe când se plimba el prin templu, au venit la el preoții de seamă și scribii și bătrânii,

28 Și i-au spus: Cu ce autoritate faci acestea? Și cine ți-a dat această autoritate să faci acestea?

29 Iar Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru și răspundeți-mi și vă voi spune cu ce autoritate fac acestea.

30 Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni? Răspundeți-mi.

31 Și discutau între ei, spunând: Dacă spunem: Din cer; va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

32 Dar dacă spunem: De la oameni; se temeau de popor, fiindcă toți oamenii îl considerau pe Ioan, că era, într-adevăr, profet.

³³ Și au răspuns și i-au zis lui Isus: Nu putem spune. Și Isus, răspunzând, le zice: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

12

¹ Și a început să le vorbească în parabole. Un anumit om a sădit o vie și a pus o îngrăditură împrejur și a săpat un teasc și a zidit un turn și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată.

² Și la timpul convenit a trimis un rob la viticultori, ca să primească de la viticultori din rodul viei.

³ Și ei l-au prins și l-au bătut și l-au trimis fără nimic.

⁴ Și el, din nou, a trimis alt rob la ei; iar ei au aruncat cu pietre în el și l-au rănit la cap și l-au trimis ocărât.

⁵ Și din nou a trimis pe un altul; și pe acela l-au ucis; și pe mulți alții: pe unii bătându-i și pe alții ucigându-i.

⁶ De aceea mai având un singur fiu, pe preaiubitul său, l-a trimis și pe el la ei în cele din urmă, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.

⁷ Dar acei viticultori au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem și moștenirea va fi a noastră.

⁸ Iar ei l-au luat și l-au ucis și l-au scos afară din vie.

⁹ Ce va face așadar domnul viei? Va veni și va nimici pe viticultori și va da via altora.

¹⁰ Și nu ați citit această scriptură? Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei;

11 DOMNUL a făcut aceasta; și este minunat în ochii noștri.

12 Și căutau să pună mâna pe el, dar se temeau de popor; fiindcă știau că spusese parabola împotriva lor; și l-au lăsat și s-au dus.

13 Și au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre irodieni, să îl prindă în cuvinte.

14 Și când au venit, i-au spus: Învățătorule, știm că ești adevărat și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor; ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr: Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?

15 Să dăm, sau să nu dăm? Dar el, cunoscând fățărnicia lor, le-a spus: De ce mă ispițiți? Aduceți-mi un dinar, ca să îl văd.

16 Și l-au adus. Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție? Iar ei i-au spus: Al Cezarului.

17 Și Isus, răspunzând, le-a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Și s-au minunat de el.

18 Atunci saducheii, care spun că nu este înviere, au venit la el și l-au întrebat, spunând:

19 Învățătorule, Moise ne-a scris că: Dacă fratele unui bărbat moare și își lasă soția și nu lasă copii, fratele lui să ia pe soția lui și să ridice sămânță fratelui său.

20 Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție, și, murind, nu a lăsat sămânță.

21 Și al doilea a luat-o și a murit și nici el nu a lăsat sămânță; și la fel al treilea.

22 Și cei șapte au luat-o și nu au lăsat sămânță. La urma tuturor a murit și femeia.

23 La înviere așadar, când vor învia, căruia dintre ei îi va fi ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o de

soție.

²⁴ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu de aceea vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

²⁵ Fiindcă atunci când vor învia dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci sunt ca îngerii care sunt în cer.

²⁶ Iar despre cei morți, că învie; nu ați citit în cartea lui Moise, cum în rug i-a vorbit Dumnezeu? Spunând: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob?

²⁷ El nu este Dumnezeul celor morți, ci Dumnezeul celor vii; voi de aceea vă rătăciți mult.

²⁸ Și unul dintre scribi a venit, și auzindu-i discutând, și pricepând că le răspunsese bine, l-a întrebat: Care este prima poruncă, dintre toate?

²⁹ Și Isus i-a răspuns: Prima dintre toate poruncile este: Ascultă, Israel; Domnul Dumnezeuul nostru este un *singur* Domn;

³⁰ Și să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta și cu toată tăria ta; aceasta este prima poruncă.

³¹ Și a doua este asemănătoare, adică aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.

³² Și scribul i-a spus: Bine, Învățătorule, ai spus adevărul, pentru că este un singur Dumnezeu și nu este altul decât el;

³³ Și a-l iubi cu toată inima și cu toată înțelegerea și cu tot sufletul și cu toată tăria și a-l iubi pe aproapele său ca pe sine însuși, este mai mult decât toate ofrandele arse în întregime și sacrificiile.

³⁴ Și când Isus a văzut că el a răspuns cu pricepere, i-a spus: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și după aceea nimeni nu a mai cutezat să îl întrebe.

³⁵ Și, în timp ce îi învăța în templu, Isus a răspuns și a zis: Cum spun scribii că Cristos este Fiul lui David?

³⁶ Fiindcă însuși David a spus prin Duhul Sfânt: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până îi fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

³⁷ De aceea, însuși David îl numește Domn; și de unde este el fiul lui? Și oamenii de rând îl ascultau cu plăcere.

³⁸ Și le-a spus în doctrina lui: Păziți-vă de scribii căroră le place să umble cu robe lungi și le plac salaturile în piețe,

³⁹ Și scaunele din față în sinagogi și locurile de onoare la ospete;

⁴⁰ Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.

⁴¹ Și Isus ședea în fața vistieriei și privea cum oamenii aruncau bani în vistierie; și mulți bogați aruncau mult.

⁴² Și a venit o anumită văduvă săracă și a aruncat doi cadranți care fac un bănuț.

⁴³ Și a chemat pe discipolii săi și le-a spus: Adevărat vă spun că: Această văduvă săracă a aruncat mai mult decât au aruncat toți în vistierie;

⁴⁴ Fiindcă ei toți au aruncat din abundența lor; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce a avut, tot avutul ei.

13

¹ Și pe când ieșea el din templu, unul dintre discipolii săi i-a spus: Învățătorule, iată, ce pietre și ce clădiri!

² Și Isus, răspunzând, i-a zis: Vezi aceste mari clădiri? Nu va fi lăsată nicidecum piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.

³ Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, înaintea templului, Petru și Iacov și Ioan și Andrei, l-au întrebat deoparte:

⁴ Spune-ne, când vor fi acestea? Și ce semn va fi când toate acestea vor fi împlinite?

⁵ Și Isus, răspunzându-le, a început să spună: Luați seama să nu vă înșele cineva;

⁶ Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți vor înșela.

⁷ Și când veți auzi de războaie și zvonuri de războaie, nu fiți tulburați, fiindcă acestea trebuie să se întâmple; dar nu este încă sfârșitul.

⁸ Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi cutremure de pământ în diferite locuri și vor fi foamete și tulburări; acestea sunt începuturile durerilor.

⁹ Dar luați seama la voi înșivă; fiindcă vă vor preda consiliilor; și veți fi bătuți în sinagogi; și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor.

¹⁰ Și evanghelia trebuie întâi să fie predicată printre toate națiunile.

¹¹ Dar când vă vor duce și vă vor preda, nu vă îngrijați dinainte ce veți spune, nici nu premeditați; ci tot ce vă va fi dat în acea oră, aceea să

vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Sfânt.

¹² Și frate va trăda pe frate la moarte și tatăl pe fiu; și copiii se vor ridica împotriva părinților și vor face ca ei să fie uciși.

¹³ Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.

¹⁴ Dar când veți vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare unde nu ar trebui (cine citește să înțeleagă), atunci cei din Iudeea să fugă în munți.

¹⁵ Și cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, nici să nu intre să ia vreun lucru din casa lui;

¹⁶ Și cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia haina.

¹⁷ Dar vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile!

¹⁸ Și rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna.

¹⁹ Fiindcă în acele zile va fi necaz, așa cum nu a fost de la începutul creației, pe care Dumnezeu a creat-o până în acest timp, nici nu va mai fi niciodată.

²⁰ Și dacă Domnul nu ar fi scurtat acele zile, nicio carne nu ar fi salvată; dar din cauza celor aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele.

²¹ Și atunci, dacă cineva vă va spune: Iată, Cristos este aici; sau: Iată, este acolo; nu credeți.

²² Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne și minuni, ca să amăgească, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși.

²³ Dar luați bine seama; iată, v-am spus dinainte toate lucrurile.

24 Dar în acele zile, după acel necaz, soarele se va întuneca și luna nu își va da lumina ei.

25 Și stelele din cer vor cădea și puterile din cer vor fi clătinate.

26 Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind în nori cu mare putere și glorie.

27 Și atunci își va trimite îngerii și va strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la cele mai îndepărtate părți ale pământului până la cele mai îndepărtate părți ale cerului.

28 Acum învățați o parabolă a smochinului: Când lăstarul lui este deja fraged și dă frunze, știți că vara este aproape;

29 Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, știți că aceasta este aproape, la uși.

30 Adevărat vă spun că nicidecum nu va trece această generație, până nu se vor face toate acestea.

31 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

32 Dar despre acea zi și oră nu știe nimeni, nici îngerii care sunt în cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33 Luați bine seama, vegheați și rugați-vă; fiindcă nu știți când este timpul.

34 Fiindcă Fiul omului este ca un om ce se află într-o călătorie lungă, care și-a lăsat casa și a dat autoritate robilor săi și fiecărui om lucrarea sa și a poruncit portarului să vegheze.

35 De aceea vegheați; fiindcă nu știți când vine domnul casei, seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața;

36 Ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind.

37 Și ce vă spun, spun tuturor: Vegheați.

14

¹ După două zile era sărbătoarea paștelui și a azimelor; și preoții de seamă și scribii căutau cum să îl prindă prin viclenie să îlucidă.

² Dar spuneau: Nu în sărbătoare, ca nu cumva să fie tulburare a poporului.

³ Și fiind el în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe când ședea el la masă, a venit o femeie având un vas de alabastru cu ulei parfumat de mir de nard curat, foarte prețios; și a spart vasul și a turnat mirul pe capul lui.

⁴ Și erau unii supărați în ei înșiși și spuneau: Pentru ce s-a făcut risipa aceasta de mir?

⁵ Fiindcă acesta s-ar fi putut vinde pe mai mult de trei sute de dinari și s-ar fi dat banii la săraci. Și cârteau împotriva ei.

⁶ Dar Isus a spus: Lăsați-o în pace; de ce o tulburați? A lucrat o lucrare bună față de mine.

⁷ Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și oricând voiți, puteți să le faceți bine; dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

⁸ Ea a făcut ce a putut; a venit dinainte ca să îmi ungă trupul pentru înmormântare.

⁹ Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, prin întreaga lume și ce a făcut ea va fi spus, ca o amintire despre ea.

¹⁰ Și Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la preoții de seamă să li-l trădeze.

¹¹ Și când au auzit, s-au bucurat și au promis să îi dea bani. Și căuta cum să îl trădeze la un moment potrivit.

12 Și în prima zi a azimelor, când înjunghiau paștele, discipolii lui i-au spus: Unde voiești să mergem și să pregătim ca să mănânci paștele?

13 Și a trimis doi dintre discipolii săi și le-a spus: Mergeți în cetate și acolo veți întâlni un om purtând un ulcior de apă; urmați-l.

14 Și oriunde va intra, spuneți stăpânului casei: Învățătorul spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?

15 Și el vă va arăta o cameră mare de sus, așternută și pregătită; acolo să pregătiți pentru noi.

16 Și discipolii lui s-au dus și au intrat în cetate și au găsit așa cum le spusese; și au pregătit paștele.

17 Și după ce s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece.

18 Și pe când ședea ei și mâncau, Isus a zis: Adevărat vă spun: Unul dintre voi care mănâncă cu mine mă va trăda.

19 Și au început să se întristeze și să îi spună unul câte unul: Sunt eu? Și altul: Sunt eu?

20 Iar el a răspuns și le-a zis: Este unul dintre cei doisprezece, care înmoaie cu mine în farfurie.

21 Într-adevăr, Fiul omului se duce așa cum este scris despre el; dar vai aceluia om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om dacă el niciodată nu s-ar fi născut.

22 Și pe când mâncau ei, Isus a luat pâine și a binecuvântat și a frânt-o și le-a dat și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.

23 Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat; și toți au băut din el.

24 Și le-a spus: Acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă pentru mulți.

²⁵ Adevărat vă spun: Nicidecum nu voi mai bea din rodul viței, până în acea zi când îl voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu.

²⁶ Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.

²⁷ Și Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această noapte, pentru că este scris: Voi bate păstorul și oile se vor împrăștia.

²⁸ Dar după ce eu voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.

²⁹ Dar Petru i-a spus: Chiar dacă toți se vor poticni, totuși eu nu.

³⁰ Iar Isus i-a zis: Adevărat îți spun că: Astăzi, chiar în această noapte, înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori.

³¹ Dar el vorbea mai vehement: Dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu te voi nega. Și toți au spus la fel.

³² Și au venit într-un loc al cărui nume era Ghet-simani; și le-a spus discipolilor săi: Ședeți aici, în timp ce mă voi ruga.

³³ Și a luat cu el pe Petru și pe Iacov și pe Ioan; și a început să fie tulburat amarnic și foarte mâhnit.

³⁴ Și le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați.

³⁵ Și s-a dus puțin mai înainte și a căzut la pământ și se ruga ca, dacă ar fi posibil, timpul acesta să treacă de la el.

³⁶ Și a spus: Abba, Tată, toate îți sunt posibile; ia de la mine acest pahar; cu toate acestea, nu ce voiesc eu, ci ce voiești tu.

³⁷ Și a venit și i-a găsit dormind și i-a spus lui Petru: Simone, dormi? Nu ai putut veghea o oră?

38 Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită. Într-adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea fără putere.

39 Și din nou s-a dus deoparte și s-a rugat și a spus aceleași cuvinte.

40 Și când s-a întors, i-a găsit din nou adormiți, (fiindcă ochii le erau îngreunați) și nu știau ce să îi răspundă.

41 Și a venit a treia oară și le-a spus: Dormiți decum și odihniți-vă; este destul, a sosit timpul; iată, Fiul omului este trădat în mâinile păcătoșilor.

42 Ridicați-vă, să mergem; iată, cel ce mă trădează este aproape.

43 Și îndată, pe când el încă vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece și împreună cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții de seamă și scribi și bătrâni.

44 Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe oricare îl voi săruta, el este; prindeți-l și duceți-l în siguranță.

45 Și venind, s-a apropiat îndată de el și a spus: Rabi, rabi; și l-a sărutat.

46 Și și-au pus mâinile pe el și l-au prins.

47 Iar unul dintre cei ce stăteau în picioare acolo a scos o sabie și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.

48 Și Isus a răspuns și le-a zis: Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte, ca să mă luați?

49 Zilnic am fost cu voi în templu învățându-vă și nu m-ați prins; totuși, scripturile trebuie să fie împlinite.

50 Și toți l-au părăsit și au fugit.

51 Și un anumit tânăr l-a urmat, având o pânză de în aruncată peste goliciunea lui; și cei tineri au pus mâna pe el;

52 Și a lăsat pânza de în și a fugit gol de la ei.

53 Și l-au dus pe Isus la marele preot; și cu el s-au adunat toți preoții de seamă și bătrânii și scribii.

54 Și Petru l-a urmat de departe, până în curtea palatului marelui preot; și ședea cu servitorii și se încălzea la foc.

55 Și preoții de seamă și tot consiliul căutau mărturie împotriva lui Isus ca să îlucidă; și nu au găsit pe nimeni.

56 Fiindcă mulți aduceau mărturie falsă împotriva lui, dar mărturiile lor nu se potriveau împreună.

57 Și unii s-au sculat și au adus mărturie falsă împotriva lui, spunând:

58 Noi l-am auzit, spunând: Eu voi distruge acest templu făcut de mâini și în trei zile voi construi altul făcut fără mâini.

59 Dar nici așa mărturiile lor nu se potriveau.

60 Și marele preot s-a sculat în picioare în mijloc și l-a întrebat pe Isus, spunând: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?

61 Dar el tăcea și nu răspundea nimic. Din nou, marele preot l-a întrebat și i-a spus: Ești tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat?

62 Și Isus a spus: Eu sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.

63 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: Ce nevoie mai avem de alți martori?

64 Ați auzit blasfemia; ce gândiți voi? Și toți l-au condamnat ca fiind vinovat de moarte.

⁶⁵ Și unii au început să îl scuipe și să îi acopere fața și să îl bată cu pumnii și să îi spună: Profetește; și servitorii îl loveau cu palmele mâinilor lor.

⁶⁶ Și pe când Petru era jos în curtea palatului, a venit una dintre servitoarele marelui preot;

⁶⁷ Și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, l-a privit și a spus: Și tu ai fost cu Isus din Nazaret.

⁶⁸ Dar el a negat, spunând: Nu știu, nici nu înțeleg ce spui tu. Și a ieșit afară în portic; și cocoșul a cântat.

⁶⁹ Și din nou, o servitoare l-a văzut și a început să le spună celor ce stăteau în picioare acolo: Acesta este unul dintre ei.

⁷⁰ Dar el a negat din nou. Și la puțin timp după aceea, cei ce stăteau acolo în picioare i-au spus din nou lui Petru: Într-adevăr, ești unul dintre ei; fiindcă ești galileean și vorbirea ta este la fel.

⁷¹ Dar a început să blesteme și să jure: Nu îl cunosc pe acest om despre care vorbiți.

⁷² Și cocoșul a cântat a doua oară. Și Petru și-a amintit cuvântul care i l-a zis Isus: Înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori. Și gândindu-se la aceasta, a plâns.

15

¹ Și îndată, dimineața, preoții de seamă au ținut sfat cu bătrânii și cu scribii și cu întregul consiliu și l-au legat pe Isus și l-au dus și l-au predat lui Pilat.

² Și Pilat l-a întrebat: Ești tu Împăratul iudeilor? Și, răspunzând, i-a zis: Tu spui.

³ Și preoții de seamă l-au acuzat de multe lucruri; dar el nu a răspuns nimic.

4 Și Pilat l-a întrebat din nou, spunând: Nu răspunzi nimic? Iată, câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta.

5 Dar Isus, tot nu a răspuns nimic; așa că Pilat se minuna.

6 Și la acea sărbătoare le elibera un prizonier, pe oricare îl doreau.

7 Și era unul numit Baraba, legat cu cei care făcuseră insurecție cu el, care au comis crimă în insurecția aceea.

8 Și mulțimea, strigând tare, a început să îl implore să facă cum le-a făcut totdeauna.

9 Dar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?

10 Fiindcă știa că preoții de seamă îl predaseră din cauza invidiei.

11 Dar preoții de seamă au întărit oamenii, ca să le elibereze mai degrabă pe Baraba.

12 Și Pilat a răspuns din nou și le-a zis: Ce voiți atunci să îi fac celui pe care îl numiți Împăratul iudeilor?

13 Iar ei au strigat din nou: Crucifică-l!

14 Atunci Pilat le-a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar au strigat și mai tare: Crucifică-l.

15 Și Pilat, voind să mulțumească poporul, le-a eliberat pe Baraba și l-a predat pe Isus, după ce l-a biciuit, să fie crucificat.

16 Și soldații l-au dus în sala numită Pretoriu și au adunat întreaga ceată.

17 Și l-au îmbrăcat cu purpură și au împletit o coroană din spini și i-au pus-o pe cap.

18 Și au început să îl salute: Bucură-te, Împărat al iudeilor!

19 Și îl băteau peste cap cu o trestie și îl scuipau; și, plecându-și genunchii, i se închinau.

20 Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de purpură și l-au îmbrăcat cu hainele lui; și l-au dus afară ca să îl crucifice.

21 Și au constrâns pe unul Simon, un cirenean care trecea pe acolo, venind de la câmp, tatăl lui Alexandru și Rufus, ca să îi poarte crucea.

22 Și l-au adus la locul Golgota, care fiind tradus este: Locul Căpățâni.

23 Și i-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar nu a primit.

24 Și după ce l-au crucificat, și-au împărțit hainele lui, aruncând sorti peste ele, ce să ia fiecare.

25 Și era ora a treia și l-au crucificat.

26 Și inscripția acuzației sale a fost scrisă deasupra: ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

27 Și cu el au crucificat pe doi tâlhari; unul la dreapta și celălalt la stânga lui.

28 Și s-a împlinit scriptura care spune: Și a fost numărat cu călcătorii de lege.

29 Și cei ce treceau pe acolo îl defăimau, clătinându-și capetele și spunând: Aha, tu care distrugi templul și în trei zile îl zidești,

30 Salvează-te pe tine însuși și coboară de pe cruce!

31 La fel și preoții de seamă, batjocorind, spuneau între ei împreună cu scribii: Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva;

32 Să coboare acum de pe cruce Cristos, Împăratul lui Israel, ca să vedem și să credem. Și cei care erau crucificați cu el îl ocărau.

33 Și când a venit ora șase, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ora nouă.

34 Și la ora nouă Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eloi, Eloi, lama sabactani? Care fiind tradus este: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, de ce m-ai părăsit?

35 Și unii dintre cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Iată, cheamă pe Ilie.

36 Și unul a alergat și a umplut un burete cu oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea, spunând: Lăsați-l; să vedem dacă va veni Ilie să îl ia jos.

37 Și Isus a strigat cu voce tare și și-a dat duhul.

38 Și perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos.

39 Și centurionul care stătea înaintea lui în picioare, văzând că astfel a strigat și și-a dat duhul, a spus: Cu adevărat, acest om era Fiul lui Dumnezeu.

40 Iar acolo erau și femei privind de departe, printre care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și al lui Iose și Salome;

41 (Care de asemenea, când era el în Galileea, îl urmau și îl serveau); și multe alte femei care s-au urcat cu el la Ierusalim.

42 Și acum, făcându-se seară pentru că era pregătirea, care este ziua dinaintea sabatului,

43 Iosif din Arimateea, un consilier demn de cinste care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, a venit și a intrat cutezător la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

44 Și Pilat s-a minunat că era deja mort; și chemând centurionul, l-a întrebat dacă era mort de ceva timp.

⁴⁵ Și când a aflat aceasta de la centurion, i-a dăruit lui Iosif trupul.

⁴⁶ Și a cumpărat în subțire și l-a luat jos și l-a înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un mormânt care era tăiat într-o stâncă și a rostogolit o piatră peste ușa mormântului.

⁴⁷ Și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, priveau unde era pus.

16

¹ Și după ce a trecut sabbatul, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme, ca să vină și să îl ungă.

² Și foarte devreme în dimineața primei zile a săptămânii, au venit la mormânt, la răsăritul soarelui.

³ Și spuneau între ele: Cine ne va rostogoli deoparte piatra de la ușa mormântului?

⁴ Și când s-au uitat, au văzut că piatra fusese rostogolită deoparte; fiindcă era foarte mare.

⁵ Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat cu o robă lungă, albă; și s-au înspăimântat.

⁶ Iar el le-a spus: Nu vă înspăimântați; voi căutați pe Isus din Nazaret, cel crucificat; el a înviat, nu este aici; iată, locul unde l-au pus.

⁷ Dar mergeți, spuneți discipolilor săi și lui Petru, că el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus.

⁸ Și au ieșit repede și au fugit de la mormânt, pentru că au tremurat și au fost uimite; și nu au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

⁹ Și după ce Isus a înviat devreme în prima zi a săptămânii, s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.

¹⁰ Ea s-a dus și le-a spus celor ce au fost cu el, pe când jeleau și plângeau.

¹¹ Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, nu au crezut.

¹² După aceea, s-a arătat într-un alt chip la doi dintre ei, pe când umblau și mergeau la câmp.

¹³ Și s-au dus și au spus celor rămași; dar nici pe ei nu i-au crezut.

¹⁴ La urmă, s-a arătat celor unsprezece în timp ce ședeau la masă și le-a reproșat necredința și împietrirea inimii, pentru că nu i-au crezut pe cei ce l-au văzut după ce a înviat.

¹⁵ Și le-a spus: Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată creatura.

¹⁶ Cel ce crede și este botezat, va fi salvat; dar cel ce nu crede va fi damnat.

¹⁷ Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: În numele meu vor scoate draci; vor vorbi limbi noi;

¹⁸ Vor lua șerpi; și dacă vor bea orice lucru ucigător, nicidecum nu îi va vătăma; vor pune mâinile pe bolnavi și ei se vor însănătoși.

¹⁹ Așa că, după ce Domnul le-a vorbit, a fost primit sus la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

²⁰ Și ei au plecat și au predicat pretutindeni, Domnul lucrând cu ei și confirmând cuvântul cu semne care îi urmau. Amin.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9